

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 83/14
Люксембург, 12 юни 2014 г.

Решение по дело C-118/13
Gülal Bollacke/K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Правото на платен годишен отпуск не се погасява със смъртта на работника

Правото на Съюза не допуска национално законодателство и национална практика, съгласно които при смърт на работника не се дължи финансовото обезщетение за неизползваните дни платен годишен отпуск

Директивата за организацията на работното време¹ предвижда, че всеки работник има право на платен годишен отпуск от най-малко четири седмици и че този период на отпуск не може да се замества с финансово обезщетение, освен при прекратяване на трудовото правоотношение.

Г-н Bollacke е бил работник в предприятието K+K от 1 август 1998 г. до смъртта си на 19 ноември 2010 г. От 2009 г. той страда от тежко заболяване, поради което е в отпуск по болест до датата на смъртта си. Към този момент г-н Bollacke е имал натрупани 140,5 дни неизползван годишен отпуск.

Вдовицата на г-н Bollacke иска от K+K да ѝ изплати финансово обезщетение за неизползваните дни годишен отпуск на съпруга ѝ. Предприятието отхвърля това искане, тъй като се съмнява във възможността за наследяване на вземането за финансовото обезщетение.

Landesarbeitsgericht (областен трудов съд в Германия), до който е отнесен спорът, пита Съда дали правото на Съюза допуска национално законодателство или практики, които предвиждат, че когато трудовото правоотношение се прекратява поради смъртта на работника, правото на платен годишен отпуск се погасява без право на финансово обезщетение за неизползваните дни отпуск. Този съд също така пита зависи ли правото на обезщетение от това дали работникът е подал предварително съответна молба.

В днешното си решение Съдът припомня², че правото на платен годишен отпуск е принцип на социалното право с особено значение и че правото на годишен отпуск и правото на заплащане на това основание са двете части на едно-единствено право.

Съдът вече е приел, че когато се прекратява трудовото единно правоотношение, работникът има право на обезщетение, за да не се допусне той да изгуби всяка възможност да ползва правото си на отпуск³. Правото на Съюза не допуска национални разпоредби или практики, съгласно които при прекратяването на трудовото правоотношение не се дължи финансово обезщетение на работника, ако поради болест той не е могъл да упражни правото си на платен годишен отпуск.

Съдът подчертава, че изразът „платен годишен отпуск“ означава, че за периода на годишния отпуск трудовото възнаграждение на работника трябва да бъде запазено.

¹ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

² Решение на Съда от 20 януари 2009 г., Schultz-Hoff и др. (съединени дела [C-350/06](#) и [C-520/06](#); вж. също прессъобщение [№ 4/09](#)).

³ Решение на Съда от 3 май 2012 г., Neidel (дело [C-337/10](#); вж. също прессъобщение [№ 57/12](#)).

Правото на парично обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение поради смъртта на работника гарантира полезното действие на правото на отпуск. Случайни събития като смъртта на работника не трябва да водят с обратна сила до пълно отпадане на правото на платен годишен отпуск.

Ето защо Съдът постановява, че **правото на Съюза не допуска национално законодателство или практика, които предвиждат, че когато трудовото правоотношение се прекратява поради смъртта на работника, правото на платен годишен отпуск се погасява без право на финансово обезщетение за неизползваните дни отпуск.**

Освен това Съдът приема, че **посоченото обезщетение не зависи от това дали заинтересованото лице е подало предварително съответна молба.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708